

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Botezul Domnului

Evangelia Duminicii după Botezul Domnului
Matei 4, 12-17
(Începutul propovăduirii Domnului)

În vremea aceea, auzind că Ioan a fost înmormântat, Iisus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinescă ceea ce s-a zis prin Isaia prorocul, care zice: «Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit». De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor.

**Boboteaza la
Biserica Toma Cozma**
(pag. 2-3)

Fără îndoială, punerea în temniță a lui Ioan a fost îngăduită de Dumnezeu pentru că nimeni nu poate face nimic împotriva unui om sfânt, decât dacă Dumnezeu îngăduie. Un om nelegiuit îi poate face un rău unui alt nelegiuit pentru că un păcătos nu este complet sub grija lui Dumnezeu. Împotriva unui om al lui Dumnezeu, totuși, fără îndoială el nu îi poate face nimic rău, pentru că *Dumnezeu este scut pentru toți cei care nădăjduiesc în El* (Psalmul 17, 33).

Și, așadar, spune în alt loc: *Oare nu se vând două vrăbii pe un ban? Și nici una din ele nu va cădea pe pământ fără știrea Tatălui vostru. La voi, chiar și perii capului, toți sunt numărați. Nu vă temeți, așadar, voi sunteți cu mult mai de preț decât păsările* (Matei 10, 29-30) ...

Domnul știa aceasta și s-a retras, nu pentru că s-a temut de moarte, ci pentru două motive. În primul rând, pentru a-și pregăti patimile Sale pentru timpul rânduit și în al doilea rând, pentru a ne arăta nouă în ce chip să fugim de pericolul ispitelor. Nu a fugit pentru că s-a temut de primejdia ispitelor, ci pentru că altfel nu ar fi putut rezista tuturor ispitelor. Dacă ne-a vegheat de-a lungul fiecărui act de dreptate ca Stăpân al nostru, încât să-L urmăm ca ucenici ai Săi, este clar că nu a urmărit ce putea El face, ci ceea ce eram noi capabili să facem. De altfel, dacă Hristos ar fi făcut acele lucruri pe care le putea face și pe care noi nu le putem realiza, nu am putea fi ucenici ai Lui pentru că ne-ar lipsi puterea să-L urmăm.

Boboteaza la Biserica Toma Cozma

În cuvântul de învățătură, Părintele Mihai Mărgineanu a subliniat importanța și semnificațiile marii sărbători a Bobotezei:

„Cu adevărat luminos praznic ne-a învrednicit Dumnezeu a ajunge astăzi, în această zi în care serbăm Botezul Domnului Iisus Hristos și, odată cu această serbare, dăm curs celei de a treia etape a sărbătorilor de iarnă, de data aceasta legate de arătarea Domnului Hristos. În numai două săptămâni, l-am văzut pe Mântuitorul Iisus Hristos Prunc, născându-se din Fecioara, L-am văzut primind Tăiere împrejur, după porunca legii, împlinindu-se rânduiala, și iată Îl vedem tânăr, venind astăzi la Iordan ca să se boteze.

Ce se petrecea la Iordan? Era de fapt o urmare firească a ceea ce Dumnezeu aștepta de la oameni: schimbarea în bine. Acolo la Iordan venise

Ioan Botezătorul, cel care toată tinerețea lui a petrecut-o în postire aspră, în pustie, hrănindu-se doar cu aguridă și miere sălbatică, și îmbrăcând doar haine din păr de cămilă. Îmbrăcat sărăcăcios și puțin hrănit, Ioan devine însă foarte bogat din punct de vedere spiritual, căci dobândește darul cunoașterii, sau al înainte-cunoașterii. Venind la Iordan, Ioan avea două lucruri a împlini: întâi de toate să îi pregătească pe oameni pentru o mai bună apropiere de Dumnezeu. De aceea le cerea „roade vrednice de pocăință” celor care veneau să se boteze, adică ce trebuie să facă concret pentru a schimba în bine viața lor. Acolo veneau toate categoriile de oameni, și tuturor le oferea soluția salvatoare. În al doilea rând, prezența lui Ioan la Iordan avea și o conotație de taină, pe care el însuși o vestește de mai multe ori celor care îl ascultau. „Eu va botez cu apă, dar vine după mine Cel cărui eu nu sunt vrednic a-i dezlega cureaua încălțămintelor” zicea el, „Acela vă va boteza cu Duh Sfânt”. Își recunoștea Ioan Botezătorul calitatea sa de înainte-mergător al Fiului lui Dumnezeu întrupat în persoana Mântuitorului Hristos. Când Iisus Hristos vine la Iordan, Ioan Botezătorul exclamă cu glas mare: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”. Nu l-a vestit pe Mântuitorul Iisus Hristos ca pe un prooroc, mai mare decât el, așa cum, până a-l vedea, rostise; ci l-a vestit pe Mântuitorul Iisus Hristos ca fiind „Mielul lui Dumnezeu, indicând prin aceste cuvinte faptul că misiunea propovăduitoare a Mântuitorului Iisus Hristos va fi mult diferită de a sa, că scopul propovăduirii evanghelice și a suferințelor și pătimirilor pe care le va îndura Fiul lui Dumnezeu Întrupat vor ținti mântuirea omului, izbăvirea omului de păcat.

De aceea, atunci când Mântuitorul Iisus Hristos vine la Iordan, se înfățișează taina Sfintei Treimi: Tatăl, care din ceruri rostește „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit”, Fiul, care se

coboară ca om, asumându-și păcatele oamenilor, se pleacă în repejunile Iordanului, și Duhul Sfânt, care în chip de porumbel coboară asupra Lui. La Iordan are loc Teofania, sau descoperirea lui Dumnezeu, dar nu din perspectiva unei cunoașteri filosofice, ci are loc acolo descoperirea lucrării mântuitoare a lui Dumnezeu. Dumnezeu se descoperă omului atât cât îi este necesar omului pentru ca să se apropie de Dumnezeu. Adeseori, prin cercurile unor oameni mai puțin credincioși, se invocă acest lucru: de ce Dumnezeu stă ascuns? De ce nu se arată Dumnezeu? De ce nu pune Dumnezeu lucrurile la punct în lumea asta nedreaptă și de multe ori urată în care trăim? Pentru că Dumnezeu o face atât cât este necesar pentru mântuirea noastră. *El nu ne vrea stăpânitorii lumii acesteia, El ne vrea moștenitori ai Împărăției Sale.* □ dacă înțelegem acest lucru, vedem că ce

s-a petrecut acolo la Iordan este începutul propovăduirii mântuitoare. De la Iordan, lucrurile se vor schimba, din momentul Botezului. Ioan va avea de urmat calea martiriului, căci va fi închis de Irod și, precum știm, va primi sfârșit mucenicesc prin tăierea capului, urmare unei ambiții și a unei promisiuni nesăbuite a regelui. Mântuitorul Iisus Hristos va merge în toate laturile Galileii și ale Iudeii spre a vesti mântuirea oamenilor, zicându-le: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția Cerurilor!”.

Așadar la Iordan este începutul revelației, prin arătarea Sfintei Treimi: a revelației care face recurs la capacitatea noastră de înțelegere, atât cât ne este necesar pentru mântuirea noastră. La Iordan este și locul în care omul cel vechi se spală și se înnoiește. Nu întâmplător este orânduită de către biserică această sărbătoare ca o concluzie, dacă vreți, a sărbătorilor de iarnă. Căci bucuriile sărbătorilor capătă cu adevărat conținut abia atunci când aduc cu ele o transformare a omului, atunci când după sărbători suntem mai buni, mai umani, mai plăcuți lui Dumnezeu. Pentru aceasta ni se orânduiesc zilele de sărbătoare. Pentru ca încetând lucrul firesc al angajărilor cotidiene, să ne oferim nouă înșine timp pentru îndreptare, pentru a fi mai buni și mai bine plăcuți lui Dumnezeu.

Botezul Mântuitorului de la Iordan aduce și sfințirea apelor. Ioan boteza cu apă, dar botezul lui Ioan capătă putere de foc prin revărsarea Duhului Sfânt. De aceea viața creștină începe prin botez: pentru că tot cel botezat primește, prin Sfânta Taină a Botezului Duhul Sfânt, și odată cu aceasta calitatea de „fiu” al lui Dumnezeu. Prin Taina Botezului pe care o primește omul, începe un proces luminos și frumos al unei continue revărsări a Duhului Sfânt prin darurile și harurile sale revărsate asupra omului. Că noi nu suntem capabili să folosim această revărsare de iubire a lui Dumnezeu față de noi, este problema noastră. De aceea este nevoie să ne schimbăm și noi; să ne adaptăm mereu spre a prinde și surprinde cât mai mult din harul lui Dumnezeu care se revărsă în ființa noastră. Altfel, putem rămâne mereu înfundată în paradigmele raționalului, care de multe ori devin piedici pentru cunoașterea cea adevărată. Taina Sfântului Botez pe care am primit-o fiecare dintre noi ne pune în legătură cu Botezul Mântuitorului primit la Iordan. După Botez, Mântuitorul folosește toată vremea, toată capacitatea, și toate argumentele și minunile pe care le-a săvârșit, pentru a fi de folos mântuirii oamenilor. Și nu s-a oprit nici măcar atunci când, în acest scop, este adus El Însuși spre moarte pe cruce. Ce facem noi, cei botezați și următori ai lui Hristos, care purtam numele lui Hristos - căci asta înseamnă „creștin”: purtător de Hristos - ce facem noi cu viața noastră și cu viața celor din jurul nostru? Poate că acesta ar trebui să fie o temă de reflecție pentru fiecare.

Ziua de astăzi așează și un conținut special materiei, căci prin atingerea de apă a lui Dumnezeu, apa capătă putere sfințitoare. Ziua de astăzi va fi și ziua în care vom primi Aghiazma cea Mare, care se consacră doar la Bobotează, în ajun și în ziua sărbătorii, și care poate fi păstrată în casele creștinilor și cu ea se poate stropi în casele creștinilor ori de câte ori sunt încercări mai mari pentru viața de familie sau probleme personale insurmontabile. Sfințirea pe care o aduce Aghiazma Mare este de fapt semnul ca Dumnezeu nu ne părăsește, și este cu noi în permanență. De aceea, ca purtători ai Tainei Botezului, și ca împlinitori ai lucrării sfințitoare a lui Dumnezeu prin stropirea cu Aghiazma Mare, căci în zilele de după Botezul Domnului, perioada de Odovanie sau de sărbătoare a Botezului Domnului, suntem chemați în fiecare zi să consumăm din Aghiazma Mare și să stropim prin case și prin gospodăriile noastre, în grădini și în livezi, să stropim peste tot cu Aghiazma Mare ca purtători ai binecuvântării lui Dumnezeu față de materie, față de natură.

Împlinind aceasta rânduială să ne punem și noi în inimă acea angajare a unei mai prezente lucrări a Voini lui Dumnezeu în viața noastră, așa cum Ioan Botezătorul cerea celor care odinioară veniseră la Iordan. ”

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

YouTube

Vă rugăm să vă abonați gratuit la

YouTube:

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC

*Duminică, 10 ianuarie 2021

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Duminica dinaintea Botezului Domnului (Botezul lui Ioan)

*Vineri, 15 ianuarie 2021

17:00 Slujba Sf. Maslu

***Sâmbătă, 16 ianuarie 2021**, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare:

ora 7.00 Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, pomenirea morților .

Ora 17.00 - Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs.

pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA Procedura nu implică

nici un cost, redirecționarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în

2020 de către stat. Datele noastre necesare pentru

Completarea Formularului 230 sunt: Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA CIF

(Codul de Identificare Fiscală): 11198095

Contul Organizației în format IBAN: RO38

RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !

RUGĂ ȘI COLIND DE ȚARĂ

Colindă Carpații, colindă spre cer -
Preoții brazi... colindă și cântă -
Stânca înaltă e troiță sfântă...
Pământul colindă... îl simt... leri-i leri...

Simt Dunărea toată cum vine acasă,
Cu rugă în unde și doine cu dor -
Colindă Ardealul... izvor cu izvor...
Moldova colindă... casă cu casă...

Și Mureș... și Olt... și Prutul colindă -
Rugi din Oaș se-aud pân-la Jiu -
Muntenia cântă cu sufletul viu...
Cântă o țară... din prag pân-la grindă.

Și simt busuioc... aud urători...
Sub lacrimi neplânse... colindă un neam -
Credința-i putere... Putere aveam...
Istorie sfântă... sfinte comori.

Cerul, spre DOMNUL, colindele poartă -
Ingerii ning balsam peste țară -
Prezentul nedrept... cât poate să doară...
Cei duși... din morminte... ne-au vrut altă soartă...

Aici... și departe... românu-i pribeag...
Își simte-n ființă viața furată -
Tot vrea să colinde... colindă curată...
La geamul de-acasă... acasă... în prag...

Și-adună, sub lacrimi, colinde și dor -
Și-adună dureri... dar nu-i vinovat -
Mi-i dor de colinde în vatra de sat...
Sub vremuri și vreme... speranțele mor...

Dar țara... colindă și-n ger nefiresc -
Vibrează pământul... cu stânci și morminte -
Trecutul e-n noi... în suflet și-n minte...
Suntem și vom fi, sfânt neam românesc.

Pământul colindă... îl simt... leri-i leri...
E țara altar și troiță sfântă -
Colindă Carpații... colindă și cântă...
Și ruga de țară tot urcă spre cer.

Teona Scopos

Viața este o invitație la taina iubirii dumnezeiești și tot ce ne abate de la participarea la această taină este o irosire. Dar irosirea însăși se poate transforma în foc înălțător atunci când este conștientizată, ceea ce este, am putea spune, argumentul suprem al iubirii lui Dumnezeu, când orice cădere poate trece în contrariul său prin simpla mișcare a voinței, după cum și Hristos a zis: cui mult i se iartă, mult iubește. (Sindromul "Ce sa fac", Savatie Bastovoi)